

Равна, равна равнина, въ равнина жива гладина,
подиръ гладина голѣма кавга.

Рога има, волъ не е, самаръ носи, конь не е, перо
пише попъ нѣ е.

Рѣзахъ го с' триенъ, вързахъ го прѣзъ срѣдъ, тру-
пахъ го на редъ, на високъ купень, одрахъ го
съ кременъ и смазахъ го с' камень. В' вода го
удавихъ и в' огънь поставихъ, прѣсно било ки-
село всякогашъ мий най-мило.

510 Растъхъ въ гората порастъхъ, въ село додохъ добихъ
ясень гласъ.

Родила хода не ходча, пакъ ниходчитѣ ходянче.

Равна, равна полянка, по полянка кандилца, свететѣ
безъ ширлачъ по високъ таванъ.

Равна равна полянка по полянка свещици.

Ржцѣ нѣма негте има, уста нѣма, языкъ има, с' я-
зика си не хортува, пакъ секому право казва.
Цѣлъ цѣлничакъ бѣлъ черенъ, за окайвание е
тосъ обесенъ.

Родихъ се съ крака, живѣхъ безъ вода, сама си
гробъ ископахъ, сама се въ него заврѣхъ, умрѣхъ
и станахъ с' рога и с' крила.

Риба лови съ мрежа, пакъ въ вода ѿ не наквасва,
рибата му хвърковата, мрѣжата му подъ краката.

Расло порасло, въ село дошло хоро играло.

Рога има и брада, козякъ носи на гърба, мляко да-
ва за дѣтца, не е крава ни овца.

Си имамъ дупка, посегнахъ въ дупка, извадихъ цър-
на егюпка.

520 Си имяхъ една сестрица, кой помини бацни ѿ, ясъ
поминвамъ си ѿ баквамъ.

Си имяхъ едно магарче, кой помине вавни го, ясъ
поминахъ си го вавнахъ.

Си имяхъ едно магаренце, сѣ-то синце ми г' изеде
и нищо не иста' и.